

2021.03.08. Dénes Paula bizonyágtétele

Kedves Testvérek!

2021. március 7-én az alábbi e-mailt kaptam **Dénes Paula** testvérünktől Celldömölkéről.

„Kedves Imre Testvér!

Sok szeretettel köszöntöm!

Cserhádi József biztatására írom ezt a bizonyágtételt. Örömmel teszem.

Celldömölkön dolgozom 5-ik éve takarítónőként egy kb 1000 fős kft-nél.

Egy éve átszervezés kezdődött a csoportunkban. Új főnököt kaptunk, s mivel mi 60 év körüliek vagyunk, ez egyet jelent a fiatalítással is. Én az Igazgatóságon dolgozom, ahol különösen megkövetelik az alapos precíz munkát. Beosztottak mellém egy fiatalasszonyt betanulni. Mivel szeretett volna a helyemre kerülni, az első naptól fogva kritizálta, leszólta a munkámat. Mondván öreg és lassú vagyok, különben sem ér a munkám semmit. Az ilyeneknek nincs már helye közöttünk: Hangoztatta mindenhol mindenkinek. Társakra is talált ebben az újonnan felvettek között. Többször magam is fültanúja voltam a rágalmaiknak.

Érzem, és el is fogadom a koromból adódó korlátaimat, hogy van különbség köztem és egy fiatal munkabírása között. Eddig is az Úr adott mindig annyi erőt, hogy el tudjam végezni a rám bízott feladatokat.

Közben én csendben voltam, dolgoztam, imádkoztam, és harcoltam a magam harcait. Hiszen nem tudtam mit akar ezzel az Úr. Az elbocsátásokat megkezdték, ehhez még hozzá jött a vírushelyzet miatt a takarítókra háruló nem kevés plusz feladat.

Így ment csaknem két hónapig, aztán egy nap odajött hozzám az egyik munkatársam, hogy meddig tűröm még el ezt a sok szidalmat, és ha én nem, majd ő beolvas nekik.

Nyomatékosan kértem, mivel nagyon elszánt volt, hogy ne tegyen semmit, én sem tudom mi fog történni, csak figyeljen ő is. Elállt a szándékától.

Erőt az Igéből kaptam. Amikor Dávid Absolon elől menekült, és útközben Semei szidalmazta, Abisai meg akarta oldani a helyzetet, de Dávid ezt válaszolta: *„Hagyjatok békét néki, hadd szidalmazzon, mert az Úr mondotta néki. Netalán reá tekint az Úr az én nyomorúságomra, és jóval fizet még ma az ő átka helyett.”* (2Sám 16,11-12).

Igen, így van, rátekin az Úr a mi nyomorúságainkra, a félelmeinkre, szorongásainkra, bizonytalanságainkra, tehetetlenségünkre, könnyeinkre, minden körülményünkre, amelyekben vagyunk, és azokat az Ő bölcsességével a javunkra fordítja. Itt van még egy dolog, amit meg kellett tanulnom, és gyakorolni magamat abban, hogy Dávid nem állt szóba az ellenséggel, és az önjelölt segíteni akarótól sem fogadott el semmit. Mindent az Úrra bízott.

Pár nap múlva közölték velem, hogy el kell mennem szabadságra. Nem tudtam, senki sem tudta mi a céljuk ezzel. Többen biztosra vették, hogy ezután felmondanak nekem.

Természetesen a fiatalasszonyt tették a helyemre. Míg otthon voltam minden nap szólt a telefonom, hogy baj van, semmi sincs rendben, alig van takarítás. Így a főnökeimnek kellett takarítani. Örültek, amikor visszamentem, a „helyettesemnek” a lábát sem szabad betenni erre a helyre.

Az azóta eltelt csaknem egy év alatt, rajtam kívül az összes régi dolgozót elküldték. Ott vannak az újak, ott van a fiatalasszony is.

A helyzetem annyiban változott, hogy most még inkább próbálkoznak a kiközösítéssel, mondván nem tartozom közéjük. Főnöki utasításra nem beszélhettünk, és nem is találkozhattunk egymással. Nagyon sok elmarasztalást kaptam és kapok a munkám miatt. Nem magyarázkodom, nem bizonygatom az ellenkezőjét, még ha ezért gyávának tartanak is. Az egyik ilyen támadás után megkérdeztem az irodavezetőt, hogy valóban ennyi probléma van-e a munkámmal, és ha kell, mit változtassak. Ő azt válaszolta, hogy minden a legnagyobb rendben van, de a főnököm, és a munkatársaim nagyon ellenségesek velem szemben. Keressek másik munkahelyet, mert ilyen főnökkel nem lehet kibírni. Aztán gondolkodott, és azt mondta, de ha tudsz, maradj.

Azokban a napokban hallottam Imre testvér szolgálatában a 66. Zsoltár 12. versét: „*Embert ültetél a fejünkre, tűzbe, vízbe jutottunk, de kihoztál bennünket bőségre.*” Az ilyen nehéz embereket csak az tudja levenni rólunk, Aki oda helyezte. Így fogadtam el ezt a helyzetet az Úrtól, és imádkoztam a főnökeimért is, és minden munkatársamért. Egy másik alkalommal a Máté 11,28-30-ból szólt hozzám az Úr: „*tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd és alázatos szívű vagyok*”. Igen, alázatban járat az Úr mindezzel, megtöri az én akaratomat, hogy az Ő akarata valósuljon meg ezek által is, és így Ő hadd munkálkodhasson a körülöttem lévők szívében is.

Az elmúlt hetekben két bátrabb munkatársam a tiltás ellenére odajött hozzám, és azt mondták, hogy te teszed jól, nem keveredsz bele semmi veszekedésbe, szabad vagy ezektől. (Mivel ők egymás között is civakodnak) Fogunk veled beszélni, melletted állunk, jó, hogy közöttünk vagy. Örömmel fogadtam őket. Aztán rajtuk kívül mások is jöttek. A főnököm is látja ezt, és nem szól már érte.

Nem tudom, hogyan alakulnak a dolgok a továbbiakban, de hála van a szívemben az Úr felé, ahogy Ő munkálkodik, ahogy az Ő Igéje megáll és beteljesedik, és legyen minden úgy, ahogy Ő akarja.

„... mert nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki e világban van” 1Ján 4,4.

Mindenképpen köszönöm, hogy leírhattam.
Az Úr áldja meg! Paula”

Megköszöntem én is Paulának a levelet. Megállapodtunk, hogy közzé tesszük a bizonyágtételét.

Hála legyen az Úrnak megtartó kegyelméért!
Debrecen, 2021. március 08-án
Apostol Imre